

NEWS

De twee borden op het marktplaatsplein

Een fabel over wat blijft als het netwerk wegvalt.

8 september 2026, Tobias Engl

Aan een marktplaatsplein hingen twee digitale informatieborden, een aan de noordkant en een aan de zuidkant. Allebei toonden ze de weekmarkt, het weer en de tijden van de bussen. Het noordelijke was trots op zijn verbinding met de wijde wereld. Het zuidelijke gold als eenvoudig, want het droeg zijn kennis bij zich.

“Wat ben jij achterlijk,” spotte het noordelijke bord. “Voor elke inlichting vraag ik het aan het grote rekenbrein achter de bergen. Dat weet alles, en alles wat ik laat zien, gaat eerst door zijn handen.” Het zuidelijke zweeg en toonde de marktkraam met appels, de derde van links.

Op een avond trok er een storm over het land, die de leiding over de bergen doormidden rukte. Toen verstomde het noordelijke bord. Het vroeg en vroeg, maar achter de bergen gaf niemand antwoord. Zijn beeld doofde en de mensen op de markt stonden radeloos voor een donker vlak.

Het zuidelijke bord echter bleef rustig verder stralen. Het wist wanneer de volgende bus vertrok, want dat was het nooit vergeten, en het toonde de appelkraam, de derde van links, alsof er niets gebeurd was. De mensen wendden zich tot het bord en het leidde hen door de avond, tot de leiding ‘s ochtends gerepareerd was.

De moraal van het verhaal: wie zijn kennis bij zich draagt, straalt zelfs in de storm nog helder. Zo doet ScreenWay het ook. Wat een plek moet weten, rekent het ter plaatse uit, en als de leiding breekt, blijft het beeld.